

קריאת התורה - פרשת פקודי - שמות מ'
תפילת שחרית - מפטיר והפטרה

קריאה מפטיר

לד (מפטיר) וַיִּכַּס הָעֲנָן אֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וַכָּבוֹד יְהוָה מָלֵא
לה אֶת-הַמִּשְׁכָּן: וְלֹא-יָכֹל מֹשֶׁה לָּבוֹא אֶל-אֹהֶל
מוֹעֵד כִּי-שָׁכַן עָלָיו הָעֲנָן וַכָּבוֹד יְהוָה מָלֵא
לו אֶת-הַמִּשְׁכָּן: וּבַהֲעֹלֹת הָעֲנָן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן
לו יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל מַסְעֵיהֶם: וְאִם-לֹא
לח יֵעָלֶה הָעֲנָן וְלֹא יִסְעוּ עַד-יוֹם הָעֲלֹתוֹ: כִּי עֲנָן
יְהוָה עַל-הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְלַיְלָה תִּהְיֶה לְיִלָּה בּוֹ
לְעֵינַי כָּל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל בְּכָל-מַסְעֵיהֶם: פ

בספר תורה

ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא
את המשכן ולא יכל משה לבוא אל אהל
מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא
את המשכן ובהעלות הענן מעל המשכן
יסעו בני ישראל בכל מסעיהם ואם לא
יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו כי ענן
יהוה על המשכן יומם ולילה תהיה לילה בו
לעני כל בית ישראל בכל מסעיהם

קריאת התורה - פרשת פקודי - שמות מ' תפילת שחרית - מפטיר והפטרה

קריאת הפטרה

מלאכים-א' ז'

נא ותשלם כל-המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את-קדשי ו דוד
אביו את-הכסף ואת-הזהב ואת-הכלים נתן באצרות בית יהוה:

מלאכים-א' ח'

א אז יקהל שלמה את-זקני ישראל את-כל-ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל
אל-המלך שלמה וירושלם להעלות את-ארון ברית-יהוה מעיר דוד היא ציון: ב ויקהל
אל-המלך שלמה כל-איש ישראל בירח האתנים בחג הוא התדש השביעי: ג ויבאו כל
זקני ישראל וישאו הכהנים את-הארון: ד ויעלו את-ארון יהוה ואת-אהל מועד ואת-
כל-כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלוים: ה והמלך שלמה וכל-עדת
ישראל הנועדים עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא-יספרו ולא ימנו
מרב: ו ויבאו הכהנים את-ארון ברית-יהוה אל-מקומו אל-דביר הבית אל-קדש
הקדשים אל-תחת כנפי הכרובים: ז כי הכרובים פרשים כנפים אל-מקום הארון ויסכו
הכרובים על-הארון ועל-בדיו מלמעלה: ח ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן-הקדש
על-פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה: ט אין בארון רק שני לחות
האבנים אשר הנח שם משה בחרב אשר פרט יהוה עם-בני ישראל בצאתם מארץ
מצרים: י ויהי בצאת הכהנים מן-הקדש והענו מלא את-בית יהוה: יא ולא יכלו הכהנים
לעמוד לשרת מפני הענו כי-מלא כבוד-יהוה את-בית יהוה: יב אז אמר שלמה יהוה אמר

קריאת התורה - פרשת פקודי – שמות מ' תפילת שחרית – מפטיר והפטרה

לשכן בערפל: ^י בנה בגיתי בית זבל לך מִכֹּון לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים: ^י וַיִּסֹּב הַמֶּלֶךְ אֶת-פָּנָיו וַיִּבָּרֶךְ אֶת כָּל-קֹהֵל יִשְׂרָאֵל וְכָל-קֹהֵל יִשְׂרָאֵל עִמָּד: ^ט וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּפִיו אֶת דֹּדֶךָ אֲבִי וּבִידֹו מִלֵּא לֵאמֹר: ^ט מִן-הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת-עַמִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם לֹא-בִחַרְתִּי בְעִיר מִכָּל-שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְבָנוֹת בַּיִת לְהִזוֹת שְׁמִי וְשֵׁם וְאֶבְחָר בְּדוֹד לְהִזוֹת עַל-עַמִּי יִשְׂרָאֵל: ^י וַיְהִי עִם-לֵבָב דֹּדֶךָ אֲבִי לְבָנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: ^י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-דֹּדֶךָ אֲבִי יַעֲזֹן אֲשֶׁר הָיָה עִם-לֵבָבְךָ לְבָנוֹת בַּיִת לְשְׁמִי הִטִּיבְתָּ כִּי הָיָה עִם-לֵבָבְךָ: ^י רַק אַתָּה לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת כִּי אִם-בְּנֶךָ הַיָּצֵא מִחֻלְצִיךָ הוּא-יִבְנֶה הַבַּיִת לְשְׁמִי: ^י וַיִּקָּם יְהוָה אֶת-דִּבְרֹוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר וְאָקָם תַּחַת דָּוִד אֲבִי וְאֵשֶׁב | עַל-כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וְאֶבְנֶה הַבַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: ^כ וְאֵשֶׁם שֵׁם מְקוֹם לְאֲרוֹן אֲשֶׁר-שֵׁם בְּרִית יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת עִם-אַבְתְּיָנוּ בְּהוֹצִיאֹו אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: